

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (H. N. Hansen): Udvalget i denne Sag har været enigt om at tiltræde det foreliggende Lovforslag i dets Hovedtræk. Vi have ved Siden deraf gjort opmærksom paa, at dette maa betragtes som en særlig Foranstaltning, som kun træffes til Bedste for danske Fiskere, og at den derfor naturligt ikke kan drage Konsekvenser efter sig paa andre Omraader. Lovforslagets Bestemmelser gaa ud paa, at Fiskerne kunne mod meget moderate Indskud i en Fiskeriforsikringsforening sikre sig selv et vist Beløb, naar de komme til Skade i deres Fiskerinæring, og ogsaa sikre deres efterladte et vist Beløb, naar Fiskerne maatte omkomme under Udøvelsen af deres Fiskerinæring. Vanskelighed opstaar med Hensyn til, hvorledes man er stillet over for dem, der arbejder som Fiskere for andre, og det er paa dette Punkt, at vi ved vort Ændringsforslag have gjort den væsentligste Forandring fra den Form, hvori Folketinget sendte Sagen til os. Folketinget kom ud over denne Vanskelighed derved, at det lod Arbejdsgiveren betale for Fiskeren, men indskrænkede hans Bidrag til de samme 5 Kr., som Fiskeren selv skal erlægge. Dette forekommer ikke Udvalget at være den rette Løsning af denne Vanskelighed. Thi vilde man lægge Byrden over paa Arbejdsgiveren, maatte Konsekvensen af Loven af 1898 føre til, at Arbejdsgiverne skulde betale den fulde Risiko. Vi tro nu at gøre Sagen klarere ved at sige, at det er ogsaa den for andre arbejdende Fisker, der selv skal sørge for sin Indtræden i Foreningen, men han kan forlange sit Bidrag refunderet af sin Arbejdsgiver. Ved at give Lovforslaget denne Skikkelse opnaa vi ogsaa at komme bort fra at skulle give en skarp Definition af Begrebet Arbejdsgiver, ligesom dette, at Fiskerens Ret til at faa Forsikring ikke afhænger af Arbejdsgiverens Tegning af Forsikring og mulige Insolvens. Fiskeren er den, som selv skal indmelde sig, selv om han arbejder for andre; han har sin Ret over for Foreningen og kan forlange sit Bidrag refunderet af Arbejdsgiveren. Der er føjet til, at dette skal ske forholdsvis, det vil sige, at hvis Fiskeren kun har

arbejdet for en Arbejdsgiver den halve Del af Aaret, skal han kun have Halvdelen af Bidraget refunderet; har han derimod arbejdet hele Aaret, skal han have det hele betalt af sin Arbejdsgiver. Det er den hovedsagelige Forandring i Forslaget, og den er ubetinget i Fiskernes Favør. Dette har faaet sit Udtryk i Ændringsforslagene under Nr. 1 og 5, idet man har taget med under Nr. 1 ogsaa den, som arbejder for andre end sig selv. Udvalget har under Nr. 5 foreslaaet § 2 saaledes affattet, som jeg har nævnt, nemlig saaledes, at det er Fiskeren, som først erlægger Vederlaget, men som saa ogsaa kan forlange det refunderet af sin Arbejdsgiver. Dette er som sagt den væsentligste Forandring, vi have foretaget i Lovforslaget.

Under Nr. 2 er der foreslaaet indsat imellem Ordene „han“ og „rammes“ i § 1 følgende: „ved Fiskeri med dansk Skib eller Fartøj, være sig i eller uden for danske Farvande.“ Naar der staar, at Forsikringen kun gælder for Fiskeri med danske Skibe eller Fartøjer, kommer Loven derved i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Loven af 1898, idet Ulykkesforsikring efter denne Lov ogsaa kun gælder dem, der komme til Skade her i Landet. Ved ikke at tage Fiskervirksomheden paa fremmede Skibe med, undgaar man forskellige Ulemper baade med Hensyn til at tilvejebringe Oplysninger om, hvorledes Ulykkestilfældet er foregaaet, Tiden for Ulykken o. s. v. Jeg tør derfor anbefale Forslaget til Tingets Vedtagelse. — At man har foreslaaet tilføjet, at Loven gælder baade Fiskeri i og uden for danske Farvande, er en Nødvendighed. Loven af 1898 gælder kun Ulykkestilfælde her i Landet, men det er givet, at denne Lov skal gælde, selv om Ulykkestilfældet sker i fremmede Farvande, naar det blot sker i Fart under dansk Flag.

Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4 ere redaktionelle Ændringer. — I Ændringsforslaget Nr. 6 har man foreslaaet indsat i § 4 en udtrykkelig Udtalelse om, at ad vedtægtsmæssig Vej skulde ogsaa Forsikringsforeningens Medlemmers Rettigheder bestemmes. Udvalget har haft under Overvejelse, om man ikke i Loven skulde indsætte forskellige Bestemmelser, som kunde betrygge Medlemmernes Krav, og man har fundet dette i og for sig rigtigt. Men da man i det andet Ting har ment, at dette kunde henvises til Afgørelse ad vedtægtsmæssig Vej, have vi ikke villet gøre anden Forandring end udtrykke-